

paa, og jeg skal her kun bemærke, at naar disse Dyrctidstillæg kommer til, vil man med stor Sikkerhed kunne sige, at Resultatet af det andet Halvaar vil blive endnu langt ugunstigere end Resultatet af det første — men skulde man komme til, at Indtægten af Statsbanedriften blev Nul eller henimod Nul, maatte vi i Virkeligheden yde et Tilskud til Statsbanerne fra de almindelige Finanser paa 13—14 Mill. Kr. om Aaret, og dette, mener vi, kan ikke forsvares.

Vi mener ikke, at den livlige Rejsen, som finder Sted her i Landet, og hvoraf dog en ikke ringe Del kan betegnes som Luksusrejseser, og at den Del af Statsbanernes Virksomhed, som gaar ud paa at føre de vigtigste Eksportvarer til Udlandet, giver en Indtægt, som ikke kunde eller burde forøges. Det viser sig, at man ogsaa i andre Lande i høj Grad har været betænkt paa at forøge Udbyttet af Statsbanerne, eller hvor man, som i England, ikke har Statsbaner, men private Baner, har hjulpet sig ved at lægge en Skat paa Jernbanebilletterne. Hvis vi kun holder os til de Lande, som har Statsbaner — og til dem hører jo Danmark i første Række —, er der en Synsmaade, som man i høj Grad har tilsidesat i Aarenes Løb, men aldrig helt har forladt, og det er, at Statsbanedriften bør betragtes som en Forretning, en Forretning, hvoraf Statskassen ganske vist ingen Indtægt skal have, men hvor man dog burde stræbe hen til, at der i hvert Fald skulde være Balance. Og denne Synsmaade bliver ikke mindre betydningfuld under Forhold som de nuværende. Jeg er mig vel bevidst, at en almindelig Forøgelse af Godstaksterne ikke vil kunne finde Sted. Det falder f. Eks. straks i Øjnene, at man ikke vil kunne forhøje Fragten for Kul under den stigende Kulnød og de dyre Brændselspriser, der er her i Landet, og der vil være andre Varer, for hvilke det ikke vil være rigtigt at forhøje Taksterne, men der er Varer, dette ikke gælder, og først og fremmest gælder det vore Eksporttakster, thi ved Eksporten er der tjent den væsentligste Del af de betydelige Summer, der er flydt ind i Landet under Krigen. Det vil derfor, tror jeg, være nødvendigt, at Regeringen underkaster dette Spørgsmaal en alvorlig Overvejelse og undersøger, om der kan foretages en Forhøjelse af Personetaksterne og en Forhøjelse af en Del af Godstaksterne, ogsaa under Hensyntagen til, at disse Forhøjelser saa vidt muligt kommer til at ramme de Varer, som har særlig Be-

tydning som Transitvarer. Der er nemlig under Forhold som disse, hvor vi under uhyre Ofre besørger Varer transiterede, ikke nogen Mening i at forære Udlandet de Millioner, som der her er Tale om. Jeg ved meget vel, at man ikke kan forhøje Transittaksterne uden tillige at forhøje Grundtaksterne, men ved Spørgsmaallet om, hvilke Grundtakster der bør forhøjes, bør ogsaa dette Moment tages i Betragtning. Der vil ogsaa kunne være Tale om nogen Forhøjelse af Postpakketaksterne. Jeg vil ikke tilraade, at man som i andre Lande gaar til en Forhøjelse af Brevtaksterne, der allerede her i Landet er ret høje i Sammenligning med, hvad de er i andre Lande.

Der er altsaa en Række Betragtninger, som maa komme frem, naar Regeringen skal til at overveje det Sæt af nye Indtægtslove, som den vil fremsætte Forslag om efter Nytaar. Og jeg gentager, at Dækning maa vi have, saa vidt det paa nogen Maade er muligt. Jeg ved vel, at det ikke er muligt fuldt ud at skaffe Dækning, men i saa stort Omfang som muligt maa vi have det, og vi maa have det under det Synspunkt, at det store Luksusforbrug, der er her i Landet, og de store Indtægter, der tilflyder mangfoldige enkelte Personer, maa rammes, medens de er der, og de maa rammes i saa høj Grad, som det paa nogen Maade gaar an.

Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uforandret Vedtagelse.

L. Rasmussen (Vejle Amts 2den Valgekreds): Ligesom Ordføreren for Venstre (N. Neergaard) gjorde det for sit Parti, kan jeg paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag min fulde Tilslutning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kompensation, som Venstres Ordfører saa udførligt omtalte, føler vi os fuldt beroligede ved de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Finansminister ved Lovforslagets Fremsettelse, og jeg kan tilføje, at for saa vidt Finansministeren vil søge at øge Statens Indtægter ved at øse af de samme Kilder, som hidtil har været de væsentlige, kan han i saa Henseende gøre Regning paa fuld Tilslutning hos mit Parti. De mange andre Spørgsmaal, som Venstres Ordfører kom ind paa, tror jeg, det vil være formaalstjenligt at vente lidt med at drøfte. Naar vi i de forskellige Partier har anstrengt os for, at det kunde blive en fredelig og stille Forhandling, vi skulde føre om denne Sag, vilde det vel ikke være rigtigt,